

Vi noterer:

Rettsoppgjøret og prestisjen.

Dr. Thranes rettssak mot Staten, som gikk i saksøkerens favør, gjør etter *Nationens* mening det prestisjespørsmål som lenge har knyttet seg til rettsoppgjøret aktuelt. De fleste innrømmer nå at rettsoppgjøret nødvendigvis måtte være belempret med feil, men når det er spørsmål om å rette på feilene, er veien fortsatt både lang og besværlig. Det er nemlig noe som heter prestisje, og den har ikke meget til overs for å gjøre om det som allerede er avgjort.

— Det er ikke vanskelig å finne eksempler på dette. Hva annet er det enn misforståtte prestisjehensyn som gjør at dosent Adolf Hoels sak ikke blir tatt opp til revisjon? Ingen som har lest dokumentasjonen i hans bok: «Et oppgjør med landsmenn», kan vel i sitt innerste være i tvil om at her er landsforræderstemplet hengt på en mann som på ingen måte fortjente det. Og den som husker saken eller rettere sakene, mot handelsråd Johannessen, kan vel heller ikke frigjøre seg for inntrykket av at prestisjehensyn spilte en stor og i høy grad misforstått rolle. Det var jo der Statens prosessfullmektig advokat Arntzen belærte de høyesterettsverdige høyesterettsdommere om at han ikke kunne tenke seg at Høyesterett

ville desavouere en enstemmig regjeringsbeslutning!

A propos norske fritidsproblemer.

«Perhaps you have seen this?» heter en artikkel i en amerikansk avis. Artikkelen, som går ut på at det nå er på tide amerikanerne begynner å lære andre folk ute i verden at Amerika ikke er et land hvor den himmelske manna faller ned fra oven, men at de amerikanske arbeidere sliter hardt har gjort inntrykk på Vårt Land.

Artikkelen kom i det psykologiske øyeblikk samtidig med flommen av de titusener mer eller mindre påskebrune mennesker og med et begynnende ordskifte i pressen om den beste måten for de 900.000 ferieberettigede lønnstagere her i landet til å få avvirket sommerens tre ukers ferie. Vi har i noen år nytt godt av Marshall-hjelp for milliarder av kroner betalt av hardt arbeidende amerikanere som ennå ikke har funnet tid til å skaffe seg de såkalte «fritidsproblemer» med folkeferie og den slags. Intet under at man «over there» begynner å spekulere på om det ikke er nødvendig å gi verden i alminnelighet og Norge i særdeleshet et lite kursus i amerikansk arbeidstempo.

Dikter på korsveien.

Adresseav-
menterer
Sigurd